TERAPIA WAD WYMOWY – GŁOSKA „DŻ”
OPRACOWAŁA: mgr Jolanta Szmagała

DŻ – PRAWIDŁOWA REALIZACJA

czubek języka kierujemy za górne zęby (do górnego dziąsła), zęby zwieramy, wargi lekko wysuwamy do przodu.

Utrwalamy wypowiadając proste słowa, zwracając uwagę, żeby za każdym razem brzmiało „DŻ”:

Dża, dżo, dżu, dże, dży;
Adża, adżo, adżu, adże, adży;
Odża, odżo, odżu, odże, odży;
Udża, udżo, udżu, udże, udży;
Edża, edżo, edżu, edże, edży;
Ydża, ydżo, ydżu, ydże, ydży;

Przechodzimy do wypowiadania dłuższych słów. Można także używać innych niż tu podane:

Dżokej, dżokejka, dżungla, dżudoka, dżem, dżentelmen, dżuma, dżdżownica, dżdżysty, jeżdżą, drożdże, drożdżówki, wyjeżdża, gwiżdże

Proste zdania z głoską „DŻ”

Jeżdżący dżokej.
Dżuma w dżungli.
Dżudoka dżentelmen.
Dżokejka dżokeja.
Gwiżdżący Jerzy.
Życzliwy dżentelmen.
Olbrzymia dżungla.

Dłuższe zdania z głoską „DŻ”

Dżokeje jeżdżą na koniach.
Wnuczka kupiła drożdże do pieczenia drożdżówek.
Bożena je dżem.
Z ziemi wyszła dżdżownica.
Dżungla jest niebezpieczna.
Tomasz jest dżentelmenem.
Zmiażdżyłem duże żołędzie.
Na stadionie kibice gwiżdżą.
Dzisiejszy dzień był dżdżysty.
Drożdże dodaje się do chleba.

Po opanowaniu tego etapu można wprowadzać zagadki, wierszyki, rymowanki z omawianą głoską, doskonaląc jej wypowiadanie w mowie spontanicznej. Np.:

„Dżokej” – D. Krupa

Dżokej ujeżdża konia.
Krzyczy do niego żona,
że odjeżdża daleko,
a nie wypite mleko,
czeka bułka drożdżowa.
Dżokej prędko się chowa,
konia Dżumę pogania.
Woli dżem na śniadanie.

Gdy dziecko zapomina się i mówi nieprawidłowo ćwiczoną głoskę to zwracamy mu uwagę i nie pozwalamy utrwalać błędnych nawyków.

By ćwiczenia przynosiły należyty efekt należy ćwiczyć codziennie przez 15-20 minut.

Życzę miłych ćwiczeń.
Jolanta Szmagała - logopeda

Literatura:

„Materiał wyrazowo – obrazkowy” – G. Krzysztoszek, M. Piszczek; Kraków 2003r.
„Metody wywołania głosek” J. Cieszyńska; Kraków 2012r.
„Terapia wad wymowy” E. J. Lichota; Kraków 2009r.
„Terapia logopedyczna” E. J. Lichota; Warszawa 2015r.
„Minimum logopedyczne” G. Demel; Warszawa 2002r.